

MINISTER ZDROWIA

Warszawa.....13.05..2013..

**Stanowisko
dotyczące Apeli Okręgowych Izb Pielęgniarek i Położnych
w sprawie ustalenia minimalnego
wynagrodzenia dla pielęgniarek i położnych**

Analizując systemowe usytuowanie kwestii wynagrodzeń w ochronie zdrowia należy zwrócić uwagę, że znaczna część pielęgniarek i położnych jest zatrudniona w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcą. Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. *o działalności leczniczej* (Dz. U. Nr 112, poz. 654, z późn. zm.) za zarządzanie takim podmiotem odpowiada jego kierownik, do niego zatem należy decydowanie w sprawach dotyczących organizacji i funkcjonowania podmiotu, w tym w kwestiach związanych z zatrudnianiem i wynagradzaniem pracowników. Jego działania winny być uzasadnione rzeczywistymi potrzebami i możliwościami występującymi w tym konkretnym, zarządzanym przez niego podmiocie, z zachowaniem daleko idącej samodzielności, stanowiącej jeden z filarów systemu ochrony zdrowia w Polsce. Kształtowanie poziomu wynagrodzeń w danym podmiocie pozostaje zatem w istotnej zależności od kondycji ekonomicznej podmiotu, dostępnej wielkości nakładów finansowych, realiów lokalnego rynku pracy, a bazuje na wewnątrzzakładowych rozwiązaniach organizacyjnych i regulaminowych.

Ponadto ogólny poziom wynagrodzenia pielęgniarek i położnych zatrudnionych w ramach realizacji umów zawartych z Oddziałami NFZ, jest pochodną wykonania przez daną placówkę zakontraktowanej wartości świadczeń opieki zdrowotnej.

Zgodnie zaś z art. 121 wspomnianej ustawy podmiot tworzący sprawuje nadzór nad podmiotem leczniczym niebędącym przedsiębiorcą. W ramach nadzoru podmiot tworzący dokonuje kontroli i oceny w szczególności prawidłowości gospodarowania przez podmiot leczniczy mieniem oraz środkami publicznymi, gospodarki finansowej oraz realizacji zadań określonych w regulaminie organizacyjnym i statucie. Oznacza to, że również sposób kształtowania poziomu wynagrodzeń w danym podmiocie należy do obszarów podległych czynnościom nadzorczym wykonywanym przez podmiot tworzący.

Wspomniana wcześniej samodzielność podmiotów leczniczych decyduje o tym, że Minister Zdrowia nie posiada uprawnień do ingerowania w kwestie kształtowania poziomu wynagrodzeń w podmiotach leczniczych, dla których nie jest podmiotem tworzącym, w tym również w zakresie określania minimalnego wynagrodzenia dla określonej grupy zawodowej.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z brzmieniem art. 22 Konstytucji RP, ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy ze względu na ważny interes publiczny. Działanie ustawodawcy polegające na ustanowieniu innej niż wskazana w ustawie o minimalnym wynagrodzeniu za pracę płacy minimalnej dla wybranej grupy zawodowej mogłaby być zatem uznane za nadmierną ingerencję w zasadę swobody działalności gospodarczej.

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU
Aleksander Sopiński